

CURRÍCULUMS

Núria Alturo Monné és professora de lingüística catalana a la Universitat de Barcelona (des de 1993), i del màster de Formació del Professorat de la Universitat de Barcelona (des de 2010). Anteriorment havia treballat, durant sis anys, com a professora agregada de batxillerat de l'Institut Baix Penedès del Vendrell i, durant un any, com a professora de català per a mestres de l'ICE de la Universitat Autònoma de Barcelona (delegació de Lleida).

Josep Bargalló Valls és llicenciat en Filologia Catalana per la Universitat de Barcelona, màster en Estudis Catalans per la Universitat Rovira i Virgili i catedràtic de secundària. Exconseller d'Ensenyament i exconseller primer del Govern de la Generalitat (2003-2006) i exdirector de l'Institut Ramon Llull (2006-2010), ha publicat estudis i manuals de retòrica literària —especialment de mètrica—, edicions d'autors —Pin i Soler, Ventura Gassol, Domènec Guansé, Pere Calders...— i assaigs d'història cultural —el darrer, *Les set vides de Pere Romeu. Indians, modernistes i sportsmen*, el 2016. Ha exercit la crítica literària en diversos mitjans —en paper i digitals— i ha participat en guions de muntatges teatrals, audiovisuals i cinematogràfics. Des de l'any 2011 és coordinador de l'Institut de Ciències de l'Educació de la Universitat Rovira i Virgili.

August Bover i Font és catedràtic emèrit de Filologia Catalana de la Universitat de Barcelona i membre de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans. S'ha especialitzat en la literatura catalana de l'època moderna, la literatura catalana de Sardenya i l'obra del poeta Josep Sebastià Pons. Actualment presideix la Federació Internacional d'Associacions de Catalanística i codirigeix la revista *Llengua & Literatura*. En l'àmbit de la creació, ha publicat un volum en prosa i sis reculls poètics.

Maria Teresa Cabré Castellví és doctora en Filologia Romànica per la Universitat de Barcelona (1977) i catedràtica emèrita a la Facultat de Traducció i Interpretació de la Universitat Pompeu Fabra. És presidenta de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans des de 2014. Va ser fundadora i la primera directora del Centre de Terminologia Termcat, entre 1985 i 1989, i va crear i dirigir el Servei de Llengua Catalana de la Universitat de Barcelona (1990-1993) i l'Institut Universitari de Lingüística Aplicada (IULA) de la Universitat Pompeu Fabra (1994-2004). En el marc de l'IULA, és la fundadora del grup de recerca IULATERM (lèxic, terminologia, discurs especialitzat i enginyeria lingüística) i en va ser la responsable fins al 2016. Va crear el 1988 a la Universitat de Barcelona l'Observatori de Neologia, actualment a la Universitat Pompeu Fabra, i el va dirigir fins al 2016. La seva recerca se centra en la lexicologia, la terminologia, el discurs especialitzat i la neologia. Entre les seves publicacions, cal destacar *La terminologia: la teoria, els mètodes, les aplicacions* (1992) (traduïda al castellà, a l'anglès i al francès), *A l'entorn de la paraula* (1994) i *La Terminología: Representación y comunicación* (1999). Se li va concedir la Medalla Narcís Monturiol al mèrit científic per la seva dedicació docent i investigadora a la Universitat de Barcelona i a la Universitat Pompeu Fabra i per la seva contribució al desenvolupament de la lingüística aplicada catalana, bàsicament la lexicografia i la terminologia (1996). En l'àmbit acadèmic, ha obtingut el premi del Consell Social de la Universitat Pompeu Fabra a la Qualitat en la Docència (2009), i és Doctora Honoris Causa per la Universitat de Ginebra (2018) i per la Universidad Ricardo Palma (Lima, 2006), professora honorària de la Universidad Femenina del Sagrado Corazón (Lima, 2006) i membre d'honor del Colegio de Traductores del Perú (Lima, 2006). En l'àmbit internacional, ha estat guardonada amb el premi internacional de terminologia Eugen Wüster (2007) i ha estat reconeguda com a Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres pel Ministeri de la Cultura i de la Comunicació de la República Francesa (2008). Actualment dirigeix la Càtedra Pompeu Fabra de la mateixa Universitat. L'any 2015 va rebre la Creu de Sant Jordi.

Anton Carbonell Ferrando (Reus, 1955), llicenciat en Filologia Catalana, és catedràtic i professor de llengua catalana i literatura a la

secundària i president del Collectiu Pere Quart. És coautor de *Literatura catalana. Dels inicis als nostres dies* (1979) i autor de *Literatura catalana del segle XIX* (1986), d'edicions del teatre català (Àngel Guimerà, Manuel de Pedrolo, Josep M. Benet i Jornet) i de diferents llibres de text (*Mirada*, 2008). És autor, també, d'una antologia de textos del teatre universal (*Introducció als gèneres 1. Teatre*, 2014). Ha presentat ponències en diversos simposis sobre l'ensenyament de la literatura i del teatre. Ha coordinat i realitzat l'*Àlbum Joan Oliver* del PEN Català.

Daniel Casals Martorell (Barcelona, 1969) és doctor en Filologia Catalana (2006) amb premi extraordinari, llicenciat en Lingüística (2001) i Periodisme (2003), màster en Direcció i organització d'empreses (1999) i diplomant en Producció i Gestió de la Comunicació Local. És professor titular de la UAB adscrit al Departament de Filologia Catalana, del qual ha estat director entre 2011 i 2017. És coordinador del Grup de Recerca en Història de la Llengua Catalana de l'Època Contemporània (2017 SGR 1696), reconegut i finançat per la Generalitat de Catalunya, i investigador principal del projecte de recerca finançat FFI2016-80191-P (AEI/FEDER,UE). És codirector de la revista *Llengua & Literatura* de l'Institut d'Estudis Catalans. A més d'articles en revistes de referència i capítols, ha publicat els llibres *El català en antena* (2003), *Ràdio en català* (2007), «*En totes direccions*» (1971) de *Ràdio Barcelona* (2009) i, en coautoria, *El català als mitjans de comunicació* (2010) i *Allò que el corrector no s'endugué. La correcció postdigital* (2017). Ha coordinat amb Francesc Foguet les tres edicions del Simposi sobre l'ensenyament de la llengua i la literatura catalanes a la secundària i a la universitat, i ha coeditat *La llengua i la literatura catalanes a les aules del segle XXI* (2012), *Raons de futur* (2015) i *Afer d'estat* (2018).

Francesc Feliu Torrent és doctor en Filologia Catalana i professor titular de la Universitat de Girona. Dirigeix, juntament amb Josep Maria Nadal, el Grup de Recerca en Història de la Llengua i Llengua Normativa i és també director de l'Institut de Llengua i Cultura Catalanes de la UdG. Ha estudiat diversos aspectes relacionats amb la història del català i amb la història de les idees sobre aquesta llengua.

Presideix, en aquests moments, la Coordinadora d'Estudis Universitaris de Filologia Catalana.

Josep Maria Figueres Artigues és professor titular d'història del periodisme a la Universitat Autònoma de Barcelona. És autor d'una extensíssima bibliografia sobre la història del periodisme —com, per exemple, la seva tesi doctoral sobre el *Diari Català* (premi Nicolau d'Olwer, de l'IEC)—, sobre la història del catalanisme polític —la publicació dels sumaris dels consells de guerra de Prat de la Riba, Manuel Carrasco i Formiguera i Lluís Companys, sobre el qual ha treballat extensament i encara hi treballa— o sobre la guerra civil i l'exili —com ara *Veus de l'exili. 20 testimonis de la diàspora catalana*. Biògraf de Valentí Almirall, n'ha editat l'obra completa, en curs de publicació. Entre altres activitats, és director de la col·lecció «Memòria del segle xx», ha comissariat exposicions com *Pau Casals i l'exili*, i ha estat membre de les juntes de la Societat Catalana de Comunicació i de la Societat Catalana d'Estudis Històrics, ambdues filials de l'IEC.

Francesc Foguet Boreu (Linyola, 1971) és professor de literatura catalana de la Facultat de Filosofia i Lletres de la UAB i doctor en Filologia Catalana per aquesta universitat. Pertany al Grup d'Estudis d'Història de la Cultura i dels Intel·lectuals de la UB i al Centre d'Estudis sobre Dictadures i Democràcies de la UAB. Coordina el màster universitari en Estudis Teatral. Recentment, ha publicat *El teatro catalán en el exilio republicano de 1939* (2016), *Maria Aurèlia Capmany, escriptora compromesa (1963-1977)* (2018) i, amb Sharon G. Feldman, *Els límits del silenci. La censura del teatre català durant el franquisme* (2016). Amb Daniel Casals i Martorell, ha tingut cura de l'edició de *La llengua i la literatura catalanes a les aules del segle XXI* (2012) i *Raons de futur* (2015).

Montserrat Franquesa Gòdia (Lleida, 1966) és llicenciada en Filologia Clàssica i en Filologia Germànica per la Universitat de Barcelona i doctora en Traducció per la Universitat Autònoma de Barcelona. Professora d'ensenyament secundari des de 1994, actualment presideix l'APALC (Associació de Professors d'Alemanys de Catalunya). També és professora associada a la Facultat de Traducció i d'Interpretació de la Universitat Autònoma de Barcelona des de 2009. Membre del Grup d'Estudi de la Traducció Catalana Contemporà-

nia, la seva línia de recerca se centra en la història de les traduccions al català (www.getcc.cat). Ha publicat més d'una vintena de traduccions al català (de l'alemany i del francès, però sobretot del grec modern). Actualment, i juntament amb Joaquim Gestí, dirigeix la revista digital de traducció literària del PEN català (www.visat.cat).

Joan Gelabert Mas (Maria de la Salut, Mallorca, 1956) és professor de secundària i coordinador de programes educatius adreçats a alumnes de secundària. És professor de teatre i guionista de vídeos divulgatius emesos per IB3 i TV3 sobre Ramon Llull, Francesc de B. Moll, Antoni M. Alcover i l'elaboració del DCVB. Ha estat codirector d'un postgrau d'Especialista universitari en teatre català contemporani. Ha publicat en revistes especialitzades sobre temes d'ensenyament. Ha estat vocal, vicepresident i president de l'OCB.

Teresa Guiluz és catedràtica d'ensenyament secundari de llengua i literatura catalanes, llicenciada en Filologia Catalana (UB) i màster en Estudis Avançats i Aplicats en Llengua i Literatura Catalanes (UAB-UB). En diverses estades a Itàlia ha estudiat italià i glotodidàctica al centre DILIT de Roma i al centre Linguait de Verona. Fa més de vint anys que compagina la docència amb l'autoria de llibres de text per a l'ESO i el batxillerat. Ha treballat com a lectora de literatura infantil i juvenil i ha elaborat estudis i guies de lectura. Ha impartit cursos de nivell D de català. Ha rebut el Premi Cavall Fort de contes 2015.

Antoni Isarch Borja (Barcelona, 1978). És doctor en Filologia Catalana per la Universitat Autònoma de Barcelona (2016), és membre del Grup d'Estudis de Literatura Catalana Contemporània (GEL-CC) de la UAB i actualment exerceix la docència a l'ensenyament secundari. També és professor col·laborador del Grau de Llengua i Literatura Catalanes de la UOC. Ha centrat el focus investigador en el gènere narratiu, i fruit d'aquest interès ha publicat els darrers anys diversos estudis i articles sobre la novel·la i els escriptors dels anys vint i trenta, i també ressenyes sobre narrativa catalana actual per a publicacions com *Els Marges* o *Caràcters*. Des del 2010, ha impartit cursos de formació per a docents de secundària i batxillerat en l'àmbit de la didàctica de la literatura.

Eduard Juanmartí és catedràtic d'ensenyament secundari de llengua i literatura catalanes, llicenciat en Filologia Catalana (UB) i en Lle-

tres Modernes (Universitat de Tolosa de Llenguadoc), postgrau en Assessoria Lingüística, Gestió del Multilingüisme i Serveis Editorials (UB), màster en Estudis Avançats i Aplicats en Llengua i Literatura Catalanes (UAB-UB) i doctor en Filologia Catalana (UAB) amb una tesi sobre Salvador Espriu. Treballa en instituts públics des de 1991 i és autor de llibres de text per a l'ESO i el batxillerat des de fa vint anys.

Gemma Lluch és professora titular del Departament de Filologia Catalana de la Universitat de València. És doctora en Filologia i Premi Extraordinari de Doctorat. Forma part de l'Estructura de Recerca Interdisciplinària ERI-Lectura. Ha publicat més de 100 treballs d'investigació entre llibres, articles i monografies. Ha participat en 8 projectes d'investigació (3 com a IP) i en 4 contractes d'investigació amb governs i institucions. Els darrers són «Els espais virtuals per a la promoció del llibre i la lectura. Formulació d'indicadors per avaluar-ne la qualitat i efectivitat» (Ministeri d'Economia i Competitivitat); «Maneras de leer. Diversidad y transformaciones de la lectura en el siglo XXI» (Fundación Telefónica) i «Assessorament tècnic sobre plans de foment de la lectura i el llibre», FULL i GVA. Més informació <http://www.gemmalluch.com/qui-soc/>.

Mercè Rius (Barcelona, 1953) és professora titular de filosofia a la Universitat Autònoma de Barcelona. Ha publicat una dotzena de llibres, un dels quals traduït al francès (*Quatre essais sur Sartre*, 2010). Alguns tenen un fort component literari, però sempre amarats de filosofia, com ara: *El diari de Nora Gil* (1998), *Viatge a Liliput* (del mateix any) i *El pont de la Girada. Reflexions vora mar* (2010). Són publicats de l'any 2014 els dos assaigs *Eugenio d'Ors, filósofo* (autotraducció a l'espanyol de diversos textos apareguts en publicacions dels Països Catalans) i *Contra filósofos. O ¿en qué se diferencia una mujer de un gato?* Enguany ha sortit *Matèria. El gran zero de la filosofia*, premi d'assaig 2017 de la Càtedra Blasco (Universitat de València).

Albert Soler Llopart és professor de literatura catalana medieval a la Universitat de Barcelona i professor del màster de Formació del Professorat de la Universitat de Barcelona. S'ha especialitzat en la literatura catalana del segle XIII; sobretot, en Ramon Llull. És autor de les edicions crítiques del *Llibre de l'orde de cavalleria* (1988), del *Llibre d'amic i amat* (1995), del *Romanç d'Evast e Blaquerua* (2009, en

col·laboració amb Joan Santanach) i del *Llibre de contemplació en Déu* (2016, en col·laboració amb Antoni I. Alomar, Montserrat Lluch i Aina Sitjes). Ha publicat el llibre *Ramon Llull as a Vernacular Writer: communicating a New Kind of Knowledge* (Londres: Tamesis, 2016), juntament amb Lola Badia i Joan Santanach. És membre del Centre de Documentació Ramon Llull. Ha estat director del Departament de Filologia Catalana de la Universitat de Barcelona entre 2009 i 2013.

Tilbert Dídac Stegmann va néixer a Barcelona el 1941, de pare i mare alemanys. És catedràtic de Filologia Romànica a la Universitat Goethe de Frankfurt. Organitzà les Setmanes Catalanes de Berlín el 1978, fundà la Biblioteca Catalana de la Universitat de Frankfurt i la Deutsch-Katalanische Gesellschaft (Associació Germano-Catalana) el 1983. Entre la trentena de llibres publicats hi ha la *Guia dels Països Catalans* en alemany i *Catalunya vista per un alemany* (13 edicions). El 2014 publicà la seva autobiografia, *Ambaixador de Catalunya a Alemanya*, i el 2016, el recull d'assajos *El plaer de llegir literatura catalana* (Premi Crítica Serra d'Or 2017).